

[Niels Helveg Petersen]

har anlagt, er holdbar. Derfor mener vi ikke, at der er nogen grund til at lovfæste denne fortolkning. Der findes jo utallige områder inden for vores lovgivning, hvor der kan rejses tvivl, men hvor det alligevel må findes ufornuddent at gennemføre egentlige lovændringer. Til gengæld vil jeg sige, at en forkastelse af dette forslag selvsagt ikke af nogen kan anvendes til at så tvivl om den fortolkning, der anlægges.

Jeg indstiller lovforslaget til forkastelse.

Wilhelm (VS):

Da boligminister Erling Olsen tiltrådte sidste efterår, startede han med at erklære, at hvis der blev begået fejl i boligministeriet, så skulle man tage og indrømme dem. Derefter skyndte han sig at indrømme en fejl, som boligministeriets embedsmænd aldrig havde begået, og påstod – simpelt hen under pression fra højre – at boligudvalget var blevet vildført, hvad vi aldrig var blevet, i spørgsmålet om skorstensfejrcirkulæret. Med det resultat, at boligministeriets embedsmænd, efter hvad man kunne læse i avisen, gav ham den håndfæstning, at han ikke skulle møde op i noget samråd uden en embedsmand ved sin side i fremtiden.

Derimod vil han ikke den dag i dag erkende den fejl, boligministeriet faktisk er kommet til at begå i sin fortolkning af denne sag.

Det, der er sket her, er, at en embedsmand – og det synes jeg ikke man skal hænge nogen op for, de er tit overbebyrdede og nedkørte i det ministerium – er kommet til at huske forkert. Han sad i en teknikerkommission før boligforliget i 1966 og var med til at skrive en paragraf, som ville indeholde den mulighed, boligministeren nu siger gælder. Denne paragraf blev bevidst taget ud. Det blev helt bevidst fjernet, at almennyttige boliger efter salg skulle kunne udstykkes. Hvis man ønsker at slå det efter, så kan man se, at den radikale ordfører, fru Else Merete Ross, dengang beklagede, at denne mulighed var blevet fjernet. Hun beklagede, at denne mulighed var blevet fjernet, for de radikale ville gerne have haft, at den stod der. Men den blev fjernet, og det var helt bevidst. Det erkendte de radikale dengang, men tilføjede, at man godt kunne stemme for forslaget alligevel.

Hvis det ikke er tilstrækkeligt, så kan man jo tage den pågældende embedsmand, nuværende kontorchef Brigsted, der, imens dette var dugfrisk i erindringen, mindre end 2 måneder efter 1966-boligforliget skrev i Juristen:

»Selv hvor samtykke til afhændelse undtagelsesvis måtte blive givet, er det imidlertid udelukket at omdanne lejlighederne til ejerlejligheder.«

Det drejer sig netop om ejendomme opført af almennyttige boligselskaber, det drejer sig lige præcis om den paragraf, der her er tale om.

Ministeriets embedsmænd er altså kommet til at vildlede boligminister Hove. Det burde man have rettet, men det vil man ikke.

Det, man nu gør, er noget andet. Jeg vil ikke sige, at det er lovgivning ad bagdøren, for det, vi rent faktisk kommer til at stemme om, er ikke boligministeriets udkast til betænkning, men det er fremskridtspartiets og de konservatives forslag om, at det skal være muligt at udstykke ejendomme opført som almennyttige boliger, efter at de er frasolgt, og det bliver stemt ned. Det er det, vi rent faktisk beslutter. Men det, man har forsøgt fra socialdemokratiets og fra boligministeriets side, det er at lave lovgivning ad bagdøren.

Boligministeriet kom med et udkast til betænkning, som ligger på denne sag som bilag 1, hvor man ville have, at udvalget tilsluttede sig boligministeriets opfattelse. Jeg ved godt, at boligministeren undskyldte det med, at han havde hørt noget om, at nogen i boligudvalget ønskede en sådan juridisk bistand fra ministeriet, men så snart han var ude ad døren, dementerede boligudvalgets formand, der også er socialdemokrat. Han ville i hvert fald ikke tage ansvar for denne indblanding, for hverken han eller andre i udvalget havde bedt om denne bistand.

Når boligministeriet forsøger at få udvalget til at sige, at man er enig med ministeriet i en fortolkning, så er det et forsøg på lovgivning ad bagdøren, og så synes jeg egentlig ikke, at udtryk som »undergravning af det parlamentariske demokrati« er helt ved siden af. Det, man i virkeligheden gør her, er, at man siger: det er ligegyldigt, at der står i loven klart og tydeligt, at ejendomme opført af almennyttige boligselskaber ikke kan udstykkes, for vi kan bare sætte en eller anden embedsmand til inde i hjernekisten at rode no-